

36 B

ANTRETIEN ETRE DAOU ZEN YAOUANQ VAR EUR SEPARATION VOLONTER

Var eun ton nevez.

Selaouit oll, tud yaouanq, eur rêson familier,
A henou eur et speret izel zo o chomen Treguer,
Hac en deus ar volonte da zont da zislérian
An tenor deus an amitié zo arruet gantân.

Crenvoc'h calz eguet ar môr, primoc'h eguet an avel,
Brillantoc'h eguet an tân, douçoc'h eguet ar mel,
Eo chaden an amitié, pa ve parfaitamant
Hac unisset a galon entre daou den yaouanq.

Rac se ta, goaset yaouanq pere a rên er bed,
Ne laqit qet ho speret da re garout merc'hed ;
Rac gout ouzon ar fêçon da douch ar c'halonnou
Mui eguet an doctoret gant o oll discoursiou.

Eun temperament douç o deveus ar merc'hed,
Gant eur galon goal fragil, eun humor imparfet ;
O bisach a zo joaüs, ho daoulagat mignon,
Me o c'halon zo traitour ebars e pep fêçon.

Me meus choazet eur vestrez, ar vrava femelen
A guement zo er c'hanton, nemet ma zeo bien ;
E merit, e zalanchou a zepant eus an eê,
Mes n'hellân mui e meuli : ar gloar zo da Zoue.

O lumier an divalijen ! da hano eo al Loar,
Te form ar blanedennou a rên var an douar,
Hac ee'h eus va obliget dre va flaneden galeit
Da zisober eur serman pehini am boa grêt.

Me a ya da zisléria eur separation,
Goude calz a garante etre daou güir vignon :
Ar femelen obliget da zont da chench quartier,
Hac ar mal zoqen dalc'het na ell qet a ober.

Cetu ta ar femelen lêzet en abandon ;
Ha ramplisset e c'halon a zesolation,
E rencout n'en separi demeus e c'harante,
Model deus e flijadur, tenzor e amitié

Allas ! eme'r femelen, me a vel bremâ sclêr
Ne meus qen var an douar netra ne me mizer.
Me na meus na tad na mam o rên var an douar.
Ha muia tra am chagrin, na meus den hac am c'har.

Oll lapousset eue an êr, canit tout assembles
Gant eur music eloquant, vit na clévin ho mouez,
Ma ellin demeus ho pers caout consolation.
Pa zôn gant va servicher lêzet en abandon.

Sant Pêr, prinç an Ebetels ha porzier var an trôn,
Disqennet em c'habinet, roît din consolation,
Pe suppliit an ancou ma teuyo qent an heur.
D'am lemel deus ar bed-mâ pa ne meus nemet maleur.

Pa voa'r femelen yaouanq en en desolation
Ec'h antren n'e c'habinet ganti e güir vignon ;
En eur dont d'e zaludi en deus bet goulendet
Petra ez eo sujet ma zeo qen contristet.

Ar plac'h

Me ren dêch eur reveranç vel eun Æl eus an eê,
E mâ etro ho taouarn chaden va liberte :
Hanval ouz eur martolod trapet etre daou dour,
He ne zeus nemet Doue a ell rei dezân sicour.

Ar Goas

E pez fêçon Plac'h yaouanq, em be me an alc'hoë
A guement a ranfermfe chaden ho liberte ?
Rac ne ma qet em pouvoar, pa n'er meritan qet ;
Beza an dispansatour Rouanez ar merc'hed.

Ar Plac'h

Oh ! ecusit, den yaouanq, rac n'on qet eun objet
A diefe bezo hanvet Rouanes ar merc'hed ;
Evit beza caret dre eur guir amitié,
Ne deuit qet d'am godissa ha bet ouzin true.

Ar Goas

Credit hardi, Plac'h yaouanq, en ho carân parfet
Hep imblija ar flambos gant Venus alumet ;
Quent vellech ar rivierou o pignat d'o sourcen
Eguet biquen, va mestres, ac'hanoc'h na drahisfen.

Ar Plac'h

Ret e zeo din finissa ha cessi barlan,
Ho comzou, va mignon qer, am tent meurbet contant :
Me deu da souheti dêch ar boneur parfetan :
Eur pried d'am bolonte ho qaro evel ma rân.

Ar Goas

Pa rencomp n'em separi, greomp a galon vad,
Qercoulz eo ober abred evel a ziveat.
Pa n'em domp qet destinet da voza priejou,
Chanç domp ebars er bed-mâ ha goude hor maro.

Ar Plac'h

Me c'hoar ganen vel Adam barados terrestr,
Pa voe difennet ountân dibri frouez gand e Vestr,
Pa zigresq va liberte e cresq va antêtament ;
Rel eo en em separi bout bepret et contan.

Ar Goas

Felix, Hector ha Pompe, Abeillard hac Anton,
Ar patriach Abraham hac ar fur Salomon,
En nobstant d'oll oll sqient o deus renqet finissa,
Ha ni dle beza contant d'ober ar memes tra.

Nep en deus grêt ar zon-mâ a zo c'hoas den yaouanq
Oajet a dri-uguen mis en tu-hont da dri-c'hant
Hac en deus-hi composet en desolation,
Touchant eo ar c'halonnou piqet gant Cupidon.